

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Stillingen overfor København. I Lovforslagets § 7 bestemmes det, at Københavns Kommune fremtidig skal have det Tilskud, som den hidtil har oppebaaret; forhøjet med 160,000 Kr. Det er bekendt, at vi ved Skoleloven af 1899 fik 170,000 Kr., senere hen have vi ved Indlemmelsesloven vedrørende Brønshøj, Valby, Vigerslev og Sundbyerne faaet dette Tilskud forhøjet med 50 Øre pr. Indbygger i disse Kommuner, saaledes at det samlede Tilskud i Øjeblikket er omtrent 190,000 Kr. Nu skulde Beløbet efter det foreliggende Forslag sættes op til 350,000 Kr. Jeg skal ikke her give mig af med at regne ud, hvormeget der kunde tilkomme København, men blot sige, at hvad der med Rette kan forlanges af Københavns Kommune er Ligestillethed, at den ikke skal indtage en Undtagelsesstilling i Sammenligning med de øvrige Kommuner. Naar Staten finder det formaalstjenligt at bringe Ofre for Undervisningen og for Folkeskolen her i Landet, har Staten ikke Ret til her at gøre Undtagelser for nogen Kommune. Københavns Kommune er lige saa berettiget til at faa Del i dette Tilskud efter de samme Regler som enhver anden Kommune her i Landet. Jeg forstaar ikke, hvordan man kan komme ind paa en saadan Undtagelseslovgivning, at man siger: Der skal være een Kommune i Danmark, som ikke fuldt ud maa blive ligestillet med Landets øvrige, og det skal være Hovedstaden.

Det Regnestykke, som er gjort fra Ministeriets Side, hvorefter den Sum, hvormed Tilskuddet til Københavns Kommune skal forhøjes, skal være 160,000 Kr., er jo ganske vilkaarligt, idet man har lagt Børnetallet til Grund. Man siger, at i København er der 42,000 Børn og i det øvrige Land 288,000, Statens Merudgift vil blive 1,150,000 Kr., og saa skal København have sin Part heraf i Forhold til sine 42,000 Børn. Det er jo aldeles vilkaarligt at vælge dette. Det er jo ikke det, man har lagt til Grund for Statstilskuddet i nogen som helst anden Kommune. Naar Talen er om det Tilskud, en Kommune skal have til Skolevæsenet, lægger man i ingen anden Kommune her i Landet selve Børnetallet til Grund. Nej, det, man lægger til Grund, er Lærernes Lønninger og deres Anciennet, og derefter faar hver Kommune det Tilskud, der tilkommer den. Den samme Beregningsmaade og det samme Grundlag synes jeg bør anvendes overfor

Københavns Kommune. Beregningen maa foretages i Forhold til Lærernes Anciennet og de Lønninger, som gives herinde.

Det ærede Medlem for Kellerrup (Jensen-Knudstrup) syntes at nære stærke Bekymringer for den københavnske Lærerstand og var saa bange for, den ikke skulde faa de 160,000 Kr., her er Tale om. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at disse 160,000 Kr. ville sikkert kun forslaa saare lidet i den Lønningsreform, som paa-tænkes iværksat med Hensyn til de københavnske Lærere, saa det ærede Medlem behøver ikke i den Henseende at nære nogen som helst Bekymring. Men hvis de københavnske Læreres Ve og Vel ligger det ærede Medlem saa stærkt paa Hjerte, skal han holde paa, at vi gaa bort fra den ganske tilfældige Beregningsmaade paa Grundlag af Børnetallet, og holde paa, at den samme Beregningsmaade lægges til Grund i København som i enhver anden Kommune her i Landet, nemlig Lærernes Lønninger, deres Anciennet og de Tilskud, som skulle gives dem. Hvis det ærede Medlem vil gøre det, kan jeg forsikre ham om, at de københavnske Lærere ville faa en Lønningslov, som de ville blive særdeles vel tilfredse med, og som ogsaa det ærede Medlem for Kellerrup sikkert vil blive vel tilfreds med.

Jeg maa for Resten med Hensyn til denne Beregning, hvor Børnetallet er lagt til Grund, gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Børnetallet i København er ikke 42,000, men det er efter nøjagtige Opgørelser den 31. December 1906: 46,906, altsaa næsten 47,000, saa selv om Børnetallet blev lagt til Grund, vilde Forhøjelsen af Tilskuddet ikke blive 160,000 Kr., men adskilligt højere. Saa er der for Resten en anden Mærkelighed — den maa vel bero paa en Fejlregning oppe i Ministeriet —, at naar man siger, at den Sum, der, beregnet efter de 42,000 Børn, tilkommer København, er 160,000 Kr., saa er det ikke rigtigt. Hvis man regner efter, er den Sum, som herefter tilkommer København, 167,700 Kr. Men saa siger Ministeriet: Det er et saa ulige Tal, det maa vi afrunde, og saa gaar Ministeriet ned til 160,000 Kr. Dog, det skal jeg ikke opholde mig ved. Men det, jeg ønsker, og det, vi fra Københavns Side med Rette kunne fordre, er Ligestillethed med det øvrige Land. De Herrer kunne virkelig ikke afvise den Sag paa den flotte Maade, de gøre, og sige: Ja, men København har jo sin egen Lovgivning vedrørende Skolevæsenet. Hvem har